

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 16. Spei causa[m] & velut cœlestem arrha[m] esse, aduersis reru[m]
vndis immersabilem fieri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

ciari capit. Cui mox, in medijs fluctibus, Angelus adfuit, & suauibus eam verbis demulcens: Quid, inquit, ô virgo dulcissima, maleuolorum hominum inuidia te conturbat, cum tibi celestis regni gloria; illis verò, nisi resipiscant, æternum gehenna supplicium paratum sit? Talibus illa recreata sermonibus, nihili deinceps obloquentium vanitates faciendas putauit:

§. XVI.

Spei causam, & velut celestem arrham esse, aduersis rerû undis immersabilem fieri.

Eam ferit ærumnarum copiam *Fortuna*, vt finis alterius mali, gradus sit futuri; immo vt læta omnia rarò, sine infelicitate aliqua, eueniant. His terra scatet. Vt ergo à cælo remedium petamus, vbi erit finis ærumnarum, & miseria in æternam felicitatem mutabitur, natura

Os homini sublime dedit, calûmq; tueri,

Insit & erectos ad sidera tollere vultus.

Quid. in
Metam.

Lactant.
lib. de O-
pific. Dei
cap. 8.

Cum enim statuisset Deus, ex omnibus animalibus, solum hominem facere celestem, cetera vniuersa terrena; hunc ad celi contemplationem rigidum erexit, bipedemq; constituit; scilicet vt eadem spectaret, vnde illi origo est; illa verò depressit ad terram; vt, quia nulla his immortalitatis expectatio est, toto corpore in humû pro-

iecta, ventri pabulòꝝ seruirent. Hominis itaque solius ratio est, & sublimis status, & vultus Deo Patri communis, ac proximus, originem suam fictorémq; testatur. Habet ergo cy-nosuram, ad quam, in omni negotio, respiciat, actionésque suas dirigat. Si hîc laborat, ibi quiescet; si hîc flens mittit semina sua, ibi cum gaudio metet, quod seminavit: si hîc premitur, ibi coronabitur; si hîc Fortunam contemnit, ibi verè fiet non iam fortunatus, sed beatus. Eant sanniones, ac cichonnes, & cachinnis excipiant vexatos; sint illis in derisum & similitudinem improperij innocentes, vitam illorum, æstiment insaniam, & finem illorum sine honore. Veniet tempus, quo palinodiam canent, & seipso fatebuntur insaniuisse. Cum agricola semina, multum cū labore collecta seminauerit, inquit S. Chryso-stomus, si adsit aliquis agricultura ignarus, omnia, quæ sunt, cernens admirabitur, & fortè dicet: Quid hic homo tandem facit? Collecta dissipat, nec dissipat tantum, sed & terram cum multa cura commiscet, ne facile colligi possint: nec commiscet tantum terram, sed & optat vehementem fieri pluuiam, ut proiecta marcescant, & lutum fiat. Qui etiam turbabitur, cernens fulmina & corruscationes deferræ.

Sap. 5.

S. Chry-
sost. ho-
mil. 3. ad
pop.

agricola verò, non ita, sed letabitur tempestatem cernens: non enim presentia respicit, sed futura expectat: non respicit ad fulmina, sed manipulos computat: non marcescentia semina, sed vernantes spicas, non gravem imbrem, sed iucundissimam aeræ ventilationem. Itidem & nos, non presentem spectemus laborem, sed orientem ex eo utilitatem, & ex eo nascentem fructum. Labor arrha est, cælum corona. Ita, teste Blofio, S: Gertrudis diuinitus intellexit, quòd, quemadmodum annulus est signum desponsationis, ita aduersitas tam corporalis, quàm spiritalis humiliter propter Deum tolerata, est verissimum signum diuinæ electionis, & quasi desponsatio animæ cum Deo: in tantum, ut gravatus quisq; confidenter dicere possit hæc verba: **ANNULO SVO SVBARRHAVIT ME DOMINVS MEVS IESVS CHRISTVS.**

Lud. Blofius in
Monili
spit. c. 10.

CAPVT IX.

A Fortuna excacatis oculos aperiri, si velint considerare, quid futura, quid presentis ferat felicitas.

§. I.

Futuram, in celo, felicitatem presenti longè anteponendam.

N 3

PA.